

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

**Βρυξέλλες, 25 Μαΐου 2020
(OR. en)**

**2018/0169 (COD)
LEX 1999**

PE-CONS 12/20

**ENV 214
SAN 147
CONSOM 77
AGRI 117
CODEC 331**

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ**

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2020/...
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Μαΐου 2020

σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία³,

¹ ΕΕ C 110 της 22.3.2019, σ. 94.

² ΕΕ C 86 της 7.3.2019, σ. 353.

³ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2019 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 7ης Απριλίου 2020 (ΕΕ C 147 της 4.5.2020, σ. 1). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Μαΐου 2020 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι υδάτινοι πόροι της Ένωσης υφίστανται ολοένα μεγαλύτερη πίεση, γεγονός που οδηγεί σε λειψυδρία και υποβάθμιση της ποιότητας των υδάτων. Ειδικότερα, η κλιματική αλλαγή, οι απρόβλεπτες καιρικές συνθήκες και η ξηρασία συμβάλλουν σημαντικά στον περιορισμό της διαθεσιμότητας γλυκών νερών, λόγω της αστικής ανάπτυξης και της γεωργίας.
- (2) Η ικανότητα της Ένωσης να ανταποκρίνεται στην αυξανόμενη πίεση που υφίστανται οι υδάτινοι πόροι θα μπορούσε να βελτιωθεί μέσω της ευρύτερης επαναχρησιμοποίησης επεξεργασμένων λυμάτων, περιορίζοντας την απόληψη από σώματα επιφανειακών υδάτων και σώματα υπόγειων υδάτων, μειώνοντας τις επιπτώσεις των απορρίψεων επεξεργασμένων λυμάτων στα υδάτινα σώματα και προωθώντας την εξοικονόμηση νερού μέσω πολλαπλών χρήσεων αστικών λυμάτων, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος. Η οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ αναφέρει την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, σε συνδυασμό με την προώθηση της χρήσης τεχνολογιών αποδοτικής χρήσης των υδάτων στη βιομηχανία και τις τεχνικές άρδευσης με βάση την εξοικονόμηση νερού, ως ένα από τα συμπληρωματικά μέτρα που τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να εφαρμόσουν, προκειμένου να επιτύχουν τους στόχους της εν λόγω οδηγίας σχετικά με την καλή ποιοτική και ποσοτική κατάσταση των υδάτων στα σώματα επιφανειακών υδάτων και στα σώματα υπόγειων υδάτων. Η οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου² ορίζει ότι τα επεξεργασμένα λύματα πρέπει να επαναχρησιμοποιούνται, όποτε είναι σκόπιμο.

¹ Οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

² Οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135 της 30.5.1991, σ. 40).

- (3) Στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 14ης Νοεμβρίου 2012 «Προσχέδιο για τη διαφύλαξη των υδατικών πόρων της Ευρώπης» επισημαίνεται η ανάγκη δημιουργίας ενός μέσου για τη ρύθμιση σε επίπεδο Ένωσης των προτύπων για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, με στόχο την άρση των εμποδίων στην ευρεία χρήση μιας τέτοιας εναλλακτικής επιλογής υδροδότησης, δηλαδή ενός μέσου που να μπορεί να συμβάλλει στον περιορισμό της λειψυδρίας και στη μείωση της τρωτότητας των συστημάτων εφοδιασμού.
- (4) Η ανακοίνωση της Επιτροπής της 18ης Ιουλίου 2007 «Η αντιμετώπιση του προβλήματος της λειψυδρίας και της ξηρασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση» καθορίζει την ιεράρχηση των μέτρων που θα πρέπει να εξετάσουν τα κράτη μέλη κατά τη διαχείριση της λειψυδρίας και της ξηρασίας. Επισημαίνει ότι στις περιοχές όπου έχουν τεθεί σε εφαρμογή όλα τα προληπτικά μέτρα σύμφωνα με την ιεράρχηση για τα ύδατα και όπου η ζήτηση για νερό συνεχίζει να υπερβαίνει τη διαθεσιμότητα, η δημιουργία πρόσθετων υποδομών υδροδότησης μπορεί, υπό ορισμένες περιστάσεις και εφόσον έχει δεόντως συνεκτιμηθεί η σχέση κόστους-οφέλους, να χρησιμεύσει ως εναλλακτική προσέγγιση στον μετριασμό των επιπτώσεων των σοβαρών φαινομένων ξηρασίας.
- (5) Στο ψήφισμά της 9ης Οκτωβρίου 2008 σχετικά με την αντιμετώπιση του προβλήματος της λειψυδρίας και της ξηρασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση¹, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπενθυμίζει ότι κατά τη διαχείριση των υδάτινων πόρων θα πρέπει να προτιμάται η προσέγγιση με γνώμονα τη ζήτηση, θεωρεί, ωστόσο, ότι η Ένωση θα πρέπει να υιοθετήσει μια ολιστική προσέγγιση κατά τη διαχείριση των υδάτινων πόρων, που θα συνδυάζει μέτρα διαχείρισης της ζήτησης, μέτρα για τη βελτιστοποίηση των υπαρχόντων πόρων στο πλαίσιο του υδρολογικού κύκλου και μέτρα για τη δημιουργία νέων πόρων, καθώς και ότι η προσέγγιση αυτή είναι ανάγκη να ενσωματώνει ζητήματα περιβαλλοντικού, κοινωνικού και οικονομικού χαρακτήρα.

¹ EE C 9 E της 15.1.2010, σ. 33.

- (6) Στην ανακοίνωσή της της 2ας Δεκεμβρίου 2015 «Το κλείσιμο του κύκλου – Ένα σχέδιο δράσης της ΕΕ για την κυκλική οικονομία», η Επιτροπή δεσμεύτηκε να προχωρήσει σε μια σειρά δράσεων για την προώθηση της επαναχρησιμοποίησης των επεξεργασμένων λυμάτων, μεταξύ άλλων καταρτίζοντας νομοθετική πρόταση σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων. Η Επιτροπή θα πρέπει να επικαιροποιήσει το σχέδιο δράσης της και να διατηρήσει τους υδάτινους πόρους ως τομέα προτεραιότητας στον οποίο θα πρέπει να παρέμβει.
- (7) Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι να διευκολύνει την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, όποτε αυτό είναι κατάλληλο και οικονομικά αποδοτικό, δημιουργώντας έτσι ένα ευνοϊκό πλαίσιο για τα κράτη μέλη που επιθυμούν ή χρειάζονται να προβαίνουν στην πρακτική της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων. Η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων αποτελεί ελπιδοφόρα επιλογή για πολλά κράτη μέλη, αλλά επί του παρόντος μόνο λίγα εξ αυτών την εφαρμόζουν επαναχρησιμοποίηση των υδάτων και έχουν θεσπίσει συναφή εθνικά νομοθετήματα ή πρότυπα. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να είναι αρκετά ευέλικτος ώστε να επιτρέπει τη συνέχιση της πρακτικής της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων και ταυτόχρονα να διασφαλίζει τη δυνατότητα των άλλων κρατών μελών να εφαρμόζουν τους κανόνες αυτούς όταν αποφασίσουν να καθιερώσουν την πρακτική αυτή σε μεταγενέστερο στάδιο. Οποιαδήποτε απόφαση μη εφαρμογής της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων θα πρέπει να αιτιολογείται δεόντως με βάση τα κριτήρια που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και να αναθεωρείται τακτικά.

- (8) Η οδηγία 2000/60/EK παρέχει στα κράτη μέλη την απαραίτητη ευελιξία για τη συμπερίληψη συμπληρωματικών μέτρων στα προγράμματα μέτρων που υιοθετούν για τη στήριξη των προσπαθειών τους να επιτύχουν τους στόχους ποιότητας των υδάτων που ορίζονται στην εν λόγω οδηγία. Ο μη εξαντλητικός κατάλογος συμπληρωματικών μέτρων που προβλέπεται στο παράρτημα VI μέρος Β της οδηγίας 2000/60/EK περιέχει, μεταξύ άλλων, μέτρα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων. Στο πλαίσιο αυτό και σύμφωνα με μια ιεράρχηση μέτρων που θα μπορούσε να εξεταστεί από τα κράτη μέλη για τη διαχείριση της λειψυδρίας και της ξηρασίας και που ενθαρρύνει μέτρα εξοικονόμησης υδάτων και δίνει χαμηλότερη προτεραιότητα στην πολιτική τιμολόγησης του νερού και σε εναλλακτικές λύσεις και λαμβανομένης δεόντως υπόψη της διάστασης κόστους-οφέλους, οι ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, όπως ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να εφαρμόζονται όταν επαναχρησιμοποιούνται για γεωργική άρδευση επεξεργασμένα αστικά λύματα από σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων, σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ.
- (9) Η επαναχρησιμοποίηση των κατάλληλα επεξεργασμένων λυμάτων, για παράδειγμα από σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων, θεωρείται ότι έχει χαμηλότερο περιβαλλοντικό αντίκτυπο σε σύγκριση με άλλες εναλλακτικές μεθόδους υδροδότησης, όπως οι εκτροπές υδάτων ή η αφαλάτωση. Ωστόσο, η εν λόγω επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, η οποία θα μπορούσε να μειώσει τη σπατάλη νερού και να εξοικονομήσει νερό, εφαρμόζεται σε περιορισμένο μόνο βαθμό στην Ένωση. Όπως φαίνεται, αυτό οφείλεται εν μέρει στο σημαντικό κόστος των συστημάτων επαναχρησιμοποίησης των λυμάτων, καθώς και στην έλλειψη κοινών ενωσιακών περιβαλλοντικών και υγειονομικών προτύπων για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων και, ιδίως όσον αφορά ειδικά γεωργικά προϊόντα, στους ενδεχόμενους κινδύνους για την υγεία και το περιβάλλον και σε δυνητικά εμπόδια για την ελεύθερη κυκλοφορία των εν λόγω προϊόντων που έχουν αρδευτεί με ανακτημένο νερό από ανάκτηση.

- (10) Τα υγειονομικά πρότυπα σχετικά με την υγιεινή των τροφίμων για τα γεωργικά προϊόντα που αρδεύονται με ανακτημένο νερό μπορούν να επιτευχθούν μόνο εάν οι απαιτήσεις ποιότητας για το ανακτημένο νερό που προορίζεται για γεωργική άρδευση δεν παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών. Η εναρμόνιση των απαιτήσεων θα συνέβαλλε επίσης στην αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε σχέση με τα εν λόγω προϊόντα. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να θεσπιστούν ελάχιστα επίπεδα εναρμόνισης μέσω της θέσπισης ελάχιστων απαιτήσεων για την ποιότητα και την παρακολούθηση των υδάτων. Οι εν λόγω ελάχιστες απαιτήσεις θα πρέπει να αποτελούνται από ελάχιστες παραμέτρους για το ανακτημένο νερό οι οποίες βασίζονται στις τεχνικές εκθέσεις του Κοινού Κέντρου Ερευνών της Επιτροπής και αντικατοπτρίζουν τα διεθνή πρότυπα για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, καθώς και από την επιβολή άλλων αυστηρότερων ή πρόσθετων απαιτήσεων ποιότητας, εάν είναι αναγκαίο, από τις αρμόδιες αρχές, σε συνδυασμό με άλλα συναφή προληπτικά μέτρα.
- (11) Η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων για γεωργική άρδευση μπορεί επίσης να συμβάλει στην προώθηση της κυκλικής οικονομίας με την αξιοποίηση των θρεπτικών ουσιών από το ανακτημένο νερό και τη χρήση τους στις καλλιέργειες, μέσω τεχνικών υδρολίπανσης. Ως εκ τούτου, η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων θα μπορούσε ενδεχομένως να μειώσει την ανάγκη για συμπληρωματικές χρήσεις ανόργανων λιπασμάτων. Οι τελικοί χρήστες θα πρέπει να ενημερώνονται για την περιεκτικότητα σε θρεπτικά στοιχεία του ανακτημένου νερού.
- (12) Η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων θα μπορούσε να συμβάλει στην αξιοποίηση των θρεπτικών ουσιών που περιέχονται στα επεξεργασμένα αστικά λύματα και η χρήση του ανακτημένου νερού για αρδευτικούς σκοπούς στη γεωργία ή τη δασοκομία θα μπορούσε να είναι ένας τρόπος αποκατάστασης των θρεπτικών ουσιών, όπως το άζωτο, ο φώσφορος και το κάλιο, στους φυσικούς βιογεωχημικούς κύκλους.

- (13) Οι υψηλές επενδύσεις που απαιτούνται για την αναβάθμιση των σταθμών επεξεργασίας αστικών λυμάτων και η έλλειψη οικονομικών κινήτρων για την εφαρμογή της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων στη γεωργία έχουν αναγνωριστεί ως ένα από τα αίτια για τον μικρό βαθμό επαναχρησιμοποίησης των υδάτων στην Ένωση. Τα εν λόγω ζητήματα θα πρέπει να μπορούν να αντιμετωπιστούν με την προώθηση καινοτόμων προγραμμάτων και οικονομικών κινήτρων, ώστε να λαμβάνονται δεόντως υπόψη το κόστος και τα κοινωνικοοικονομικά και περιβαλλοντικά οφέλη της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων.
- (14) Η συμμόρφωση με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την των υδάτων θα πρέπει να συνάδει με την πολιτική της Ένωσης στον τομέα των υδάτων και να συμβάλλει στην επίτευξη των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης που περιλαμβάνονται στην Ατζέντα των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη έως το 2030, ιδίως του στόχου 6, για να διασφαλίζεται η διάθεση και η βιώσιμη διαχείριση νερού και αποχέτευσης για όλους, καθώς και μια σημαντική αύξηση της ανακύκλωσης και της ασφαλούς επαναχρησιμοποίησης των υδάτων παγκοσμίως, με σκοπό τη συμβολή στην επίτευξη του στόχου 12 των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη όσον αφορά τη βιώσιμη κατανάλωση και παραγωγή. Επιπλέον, σκοπός του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να είναι η διασφάλιση της εφαρμογής του άρθρου 37 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος.
- (15) Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι φορείς λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης συνεχίζουν να μεταφέρουν και να αποθηκεύουν το ανακτημένο νερό μετά τον αγωγό διάθεσης της εγκατάστασης ανάκτησης, πριν το παραδώσουν στους επόμενους παράγοντες της αλυσίδας, όπως ο φορέας διανομής ανακτημένου νερού, ο φορέας αποθήκευσης ανακτημένου νερού ή ο τελικός χρήστης. Είναι αναγκαίο να οριστεί το σημείο συμμόρφωσης, για να διευκρινιστεί πού σταματά η ευθύνη του φορέα λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης και πού αρχίζει η ευθύνη του επόμενου παράγοντα της αλυσίδας.

- (16) Η διαχείριση κινδύνου θα πρέπει να συνίσταται στον προορατικό εντοπισμό και διαχείριση κινδύνων και θα πρέπει να ενσωματώνει την έννοια της παραγωγής ανακτημένου νερού, το οποίο θα διαθέτει την κατάλληλη ποιότητα που απαιτείται για συγκεκριμένες χρήσεις. Η αξιολόγηση κινδύνου θα πρέπει να εδράζεται σε βασικά στοιχεία της διαχείρισης κινδύνου και να καθορίζει τυχόν πρόσθετες απαιτήσεις ποιότητας του νερού που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της επαρκούς προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου και των ζώων. Προς τούτο, τα σχέδια διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων θα πρέπει να εγγυώνται την ασφαλή χρήση και διαχείριση του ανακτημένου νερού και ότι δεν υπάρχουν κίνδυνοι για το περιβάλλον ή για την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων. Προκειμένου να αναπτυχθούν τέτοια σχέδια διαχείρισης κινδύνου, θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν οι υφιστάμενες διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές ή πρότυπα, όπως οι ISO 20426:2018 Κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση και τη διαχείριση του κινδύνου για την υγεία, για την επαναχρησιμοποίηση μη πόσιμου νερού, οι ISO 16075:2015 Κατευθυντήριες γραμμές για την επεξεργασία λυμάτων που έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία για αρδευτικά έργα ή οι κατευθυντήριες γραμμές της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (ΠΟΥ).
- (17) Οι απαιτήσεις σχετικά με την ποιότητα του νερού για ανθρώπινη κατανάλωση καταγράφονται στην οδηγία 98/83/EK του Συμβουλίου¹. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι οι δραστηριότητες επαναχρησιμοποίησης των υδάτων δεν συνεπάγονται υποβάθμιση της ποιότητας του νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση. Για τον λόγο αυτό, στο πλαίσιο του σχεδίου διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στην προστασία των υδάτινων σωμάτων που χρησιμοποιούνται για την απόληψη νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση και των σχετικών ζωνών προστασίας.

¹ Οδηγία 98/83/EK του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 32).

- (18) Η συνεργασία και η αλληλεπίδραση μεταξύ των διάφορων μερών που συμμετέχουν στη διαδικασία ανάκτησης νερού θα πρέπει να αποτελούν προϋπόθεση για τον καθορισμό διεργασιών επεξεργασίας για παραγωγή ανακτημένου νερού, σύμφωνα με τις απαιτήσεις για συγκεκριμένες χρήσεις και προκειμένου να είναι δυνατή η πρόβλεψη της παροχής ανακτημένου νερού ανάλογα με τη ζήτηση από τους τελικούς χρήστες.
- (19) Για να υπάρξει αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος, καθώς και της υγείας του ανθρώπου και των ζώων, οι φορείς λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης θα πρέπει να έχουν την πρώτη ευθύνη για την ποιότητα του ανακτημένου νερού στο σημείο συμμόρφωσης. Για τους σκοπούς της συμμόρφωσης με τις ελάχιστες απαιτήσεις που ορίζονται με τον παρόντα κανονισμό και με τυχόν πρόσθετους όρους τους οποίους έχει ορίσει η αρμόδια αρχή, οι φορείς λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης θα πρέπει να παρακολουθούν την ποιότητα του ανακτημένου νερού. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να καθοριστούν οι ελάχιστες απαιτήσεις παρακολούθησης, οι οποίες συνίστανται στη συχνότητα των συστηματικών παρακολούθησεων και στους στόχους συγχρονισμού και επιδόσεων για την παρακολούθηση για επικύρωση. Ορισμένες απαιτήσεις για τη συστηματική παρακολούθηση προβλέπονται στην οδηγία 91/271/ΕΟΚ.

- (20) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καλύπτει ανακτημένο νερό το οποίο προέρχεται από λύματα που έχουν συλλεχθεί σε δίκτυα αποχέτευσης, έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία σε σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ και υπόκεινται σε περαιτέρω επεξεργασία είτε στο σταθμό επεξεργασίας αστικών λυμάτων είτε σε εγκατάσταση ανάκτησης, για την τήρηση των παραμέτρων που καθορίζονται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού. Σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ, οι οικισμοί με ισοδύναμο πληθυσμό (ι.π.) κάτω των 2 000 δεν απαιτείται να διαθέτουν δίκτυο αποχέτευσης. Ωστόσο, τα αστικά λύματα από οικισμούς με ι.π. κάτω των 2 000 που εισέρχονται σε δίκτυο αποχέτευσης θα πρέπει να υποβάλλονται σε κατάλληλη επεξεργασία πριν από την απόρριψή τους σε γλυκά ύδατα ή εκβολές ποταμών, σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ. Στο πλαίσιο αυτό, τα λύματα από οικισμούς με ι.π. κάτω των 2000 θα πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού μόνο όταν συλλέγονται με δίκτυο αποχέτευσης και υπόκεινται σε επεξεργασία σε εγκατάσταση επεξεργασίας αστικών λυμάτων. Παρομοίως, ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να αφορά τα βιοαποικοδομήσιμα βιομηχανικά υγρά απόβλητα από σταθμούς που ανήκουν στους βιομηχανικούς τομείς που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, εκτός εάν τα λύματα από τους εν λόγω σταθμούς εισέρχονται σε δίκτυο αποχέτευσης και υποβάλλονται σε επεξεργασία σε σταθμό επεξεργασίας αστικών λυμάτων.

- (21) Η επαναχρησιμοποίηση επεξεργασμένων αστικών λυμάτων για γεωργική άρδευση αποτελεί δράση με οδηγό την αγορά, βάσει των απαιτήσεων και των αναγκών του γεωργικού τομέα, ιδίως σε ορισμένα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν ελλείψεις υδάτινων πόρων. Οι φορείς λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης και οι τελικοί χρήστες θα πρέπει να συνεργάζονται ώστε να διασφαλίζεται ότι το ανακτημένο νερό που παράγεται σύμφωνα με τις ελάχιστες απαιτήσεις ποιότητας του παρόντος κανονισμού ανταποκρίνεται στις ανάγκες των τελικών χρηστών όσον αφορά τις κατηγορίες καλλιεργειών. Στις περιπτώσεις όπου οι κατηγορίες ποιότητας των υδάτων που παράγονται από τους φορείς λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης δεν είναι συμβατές με την κατηγορία καλλιεργειών και τη μέθοδο άρδευσης που εφαρμόζεται ήδη στην εξυπηρετούμενη περιοχή, για παράδειγμα σε σύστημα συλλογικής παροχής, οι απαιτήσεις για την ποιότητα των υδάτων θα μπορούσαν να εκπληρωθούν με τη χρήση, σε μεταγενέστερο στάδιο, διάφορων επιλογών επεξεργασίας υδάτων μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με άλλες επιλογές μη επεξεργασίας για το ανακτημένο νερό, σύμφωνα με την προσέγγιση πολλαπλών φραγμών.
- (22) Προκειμένου να διασφαλίζεται η βέλτιστη επαναχρησιμοποίηση των υδάτινων πόρων αστικών λυμάτων, θα πρέπει να παρέχεται εκπαίδευση στους τελικούς χρήστες, ώστε να διασφαλίζεται ότι χρησιμοποιούν νερό της κατάλληλης κατηγορίας ποιότητας ανακτημένου νερού. Όταν ο προορισμός ενός συγκεκριμένου τύπου καλλιέργειας είναι άγνωστος ή όταν έχει πολλαπλούς προορισμούς, θα πρέπει να χρησιμοποιείται ανακτημένο νερό της ανώτατης κατηγορίας ποιότητας, εκτός αν εφαρμόζονται κατάλληλοι φραγμοί που επιτρέπουν την επίτευξη της απαιτούμενης ποιότητας.

- (23) Είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι η χρήση του ανακτημένου νερού είναι ασφαλής, ενθαρρύνοντας με τον τρόπο αυτόν την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων σε ενωσιακό επίπεδο και την ενίσχυση της εμπιστοσύνης του κοινού σε αυτήν. Η παραγωγή και η παροχή ανακτημένου νερού για γεωργική άρδευση θα πρέπει, συνεπώς, να επιτρέπεται μόνο βάσει άδειας που χορηγείται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Προκειμένου να διασφαλιστούν η εναρμονισμένη προσέγγιση σε ενωσιακό επίπεδο, η ιχνηλασιμότητα του ανακτημένου νερού και η διαφάνεια, θα πρέπει να θεσπιστούν ουσιαστικοί κανόνες για τις εν λόγω άδειες σε ενωσιακό επίπεδο. Ωστόσο, οι λεπτομέρειες των διαδικασιών για τη χορήγηση αδειών, όπως ο καθορισμός των αρμόδιων αρχών και οι προθεσμίες, θα πρέπει να καθορίζονται από τα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να εφαρμόζουν τις υφιστάμενες διαδικασίες για τη χορήγηση αδειών, οι οποίες θα πρέπει να προσαρμοστούν προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι απαιτήσεις που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό. Όταν ορίζουν τα μέρη υπεύθυνα για την εκπόνηση του σχεδίου διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων και την αρμόδια αρχή για τη χορήγηση άδειας για την παραγωγή και παροχή ανακτημένου νερού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι δεν υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων.
- (24) Εάν απαιτείται ένας φορέας διανομής ανακτημένου νερού και ένας φορέας αποθήκευσης ανακτημένου νερού, θα πρέπει να μπορεί να απαιτείται από αυτούς τους φορείς να διαθέτουν άδεια. Εάν πληρούνται όλες οι απαιτήσεις για την άδεια, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους θα πρέπει να χορηγεί άδεια η οποία εμπεριέχει όλους τους αναγκαίους όρους και μέτρα που καθορίζονται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων.

- (25) Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι εργασίες επεξεργασίας και οι εργασίες ανάκτησης αστικών λυμάτων θα πρέπει να μπορούν να εκτελούνται στην ίδια φυσική τοποθεσία, με τη χρήση της ίδιας εγκατάστασης ή διαφορετικών, χωριστών εγκαταστάσεων. Επιπλέον, ο ίδιος φορέας θα πρέπει να μπορεί να είναι τόσο ο φορέας λειτουργίας του σταθμού επεξεργασίας, όσο και ο φορέας λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης.
- (26) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ελέγχουν τη συμμόρφωση του ανακτημένου νερού με τους όρους που προβλέπονται στη σχετική άδεια. Σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης, οι εν λόγω αρχές θα πρέπει να απαιτούν από τα υπεύθυνα μέρη να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση ότι το ανακτημένο νερό πληροί τους όρους. Η παροχή ανακτημένου νερού θα πρέπει να αναστέλλεται, όταν η μη συμμόρφωση προκαλεί σημαντικό κίνδυνο για το περιβάλλον ή την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων.
- (27) Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού προορίζονται να συμπληρώνουν τις απαιτήσεις άλλων ενωσιακών νομοθετικών πράξεων, ιδίως όσον αφορά δυνητικούς κινδύνους για την υγεία και το περιβάλλον.

Για να εξασφαλιστεί μια ολιστική προσέγγιση όσον αφορά την αντιμετώπιση δυνητικών κινδύνων για το περιβάλλον και για την υγεία του ανθρώπου και των ζώων, οι φορείς λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης και οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λάβουν υπόψη τις απαιτήσεις που θεσπίζονται σε άλλες συναφείς ενωσιακές νομοθετικές πράξεις, ιδίως στις οδηγίες του Συμβουλίου 86/278/ΕΟΚ¹ και 91/676/ΕΟΚ², στις οδηγίες 91/271/ΕΟΚ, 98/83/ΕΚ³ και 2000/60/ΕΚ, στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 178/2002⁴, (ΕΚ) αριθ. 852/2004⁵, (ΕΚ) αριθ. 183/2005⁶, (ΕΚ) αριθ. 396/2005⁷ και (ΕΚ) αριθ. 1069/2009⁸ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, στις οδηγίες 2006/7/ΕΚ⁹, 2006/118/ΕΚ¹⁰, 2008/105/ΕΚ¹¹ και 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹² και στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 2073/2005¹³, (ΕΚ) αριθ. 1881/2006¹⁴ και (ΕΕ) αριθ. 142/2011 της Επιτροπής¹⁵.

- ¹ Οδηγία 86/278/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1986, σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά τη χρησιμοποίηση της ύλης καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία (ΕΕ L 181 της 4.7.1986, σ. 6).
- ² Οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991 για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης (ΕΕ L 375 της 31.12.1991, σ. 1).
- ³ Οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 32).
- ⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1).
- ⁵ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την υγιεινή των τροφίμων (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 1).
- ⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 183/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, της 12ης Ιανουαρίου 2005, περί καθορισμού των απαιτήσεων για την υγιεινή των ζωοτροφών (ΕΕ L 35 της 8.2.2005, σ. 1).
- ⁷ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 2005, για τα ανώτατα όρια καταλοίπων φυτοφαρμάκων μέσα ή πάνω στα τρόφιμα και τις ζωοτροφές φυτικής και ζωικής προέλευσης και για την τροποποίηση της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 70 της 16.3.2005, σ. 1).
- ⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα) (ΕΕ L 300 της 14.11.2009, σ. 1).
- ⁹ Οδηγία 2006/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης και την κατάργηση της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ (ΕΕ L 64 της 4.3.2006, σ. 37).
- ¹⁰ Οδηγία 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση (ΕΕ L 372 της 27.12.2006, σ. 19).
- ¹¹ Οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 84).
- ¹² Οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 26 της 28.1.2012, σ. 1).
- ¹³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2073/2005 της Επιτροπής της 15ης Νοεμβρίου 2005 περί μικροβιολογικών κριτηρίων για τα τρόφιμα (ΕΕ L 338 της 22.12.2005, σ. 1).
- ¹⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2006, για καθορισμό μέγιστων επιτρεπτών επιπέδων για ορισμένες ουσίες οι οποίες επιμολύνουν τα τρόφιμα (ΕΕ L 364 της 20.12.2006, σ. 5).
- ¹⁵ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 142/2011 της Επιτροπής, της 25ης Φεβρουαρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την εφαρμογή της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένα δείγματα και τεμάχια που εξαιρούνται από κτηνιατρικούς ελέγχους στα σύνορα οι οποίοι αναφέρονται στην εν λόγω οδηγία (ΕΕ L 54 της 26.2.2011, σ. 1).

- (28) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 852/2004 θεσπίζει γενικούς κανόνες για τους υπευθύνους των επιχειρήσεων τροφίμων και καλύπτει την παραγωγή, την επεξεργασία, τη διανομή και την τοποθέτηση στην αγορά τροφίμων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση. Ο εν λόγω κανονισμός αφορά την υγειονομική ποιότητα των τροφίμων και μία από τις βασικές αρχές του είναι ότι την κύρια ευθύνη για την ασφάλεια των τροφίμων φέρει ο υπεύθυνος της επιχείρησης τροφίμων. Ο εν λόγω κανονισμός υποστηρίζεται επίσης από λεπτομερείς οδηγίες. Προς τούτο, είναι ιδιαίτερη σχετικό το έγγραφο της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με κατευθύνσεις για την αντιμετώπιση μικροβιολογικών κινδύνων σε νωπά φρούτα και λαχανικά στην πρωτογενή παραγωγή μέσω της ορθής υγιεινής. Οι ελάχιστες απαιτήσεις για το ανακτημένο νερό που θεσπίζει ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζουν τους υπευθύνους επιχειρήσεων τροφίμων να επιτυγχάνουν την ποιότητα νερού που απαιτείται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2004, χρησιμοποιώντας, σε μεταγενέστερο στάδιο, διάφορες επιλογές επεξεργασίας του νερού, μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με άλλες επιλογές μη επεξεργασίας.
- (29) Υπάρχουν μεγάλες δυνατότητες ανακύκλωσης και επαναχρησιμοποίησης επεξεργασμένων λυμάτων. Με στόχο την προώθηση και την ενθάρρυνση της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων, η ένδειξη των ειδικών χρήσεων στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να επιτρέπουν τη χρήση του ανακτημένου νερού για άλλους σκοπούς, συμπεριλαμβανομένων των βιομηχανικών, των σχετικών με την αναψυχή και των περιβαλλοντικών σκοπών, στον βαθμό που αυτό κρίνεται αναγκαίο υπό το πρίσμα των εθνικών συνθηκών και αναγκών, υπό την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου και των ζώων.
- (30) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να συνεργάζονται με άλλες αρμόδιες αρχές, μέσω ανταλλαγής πληροφοριών, προκειμένου να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τις σχετικές ενωσιακές και εθνικές απαιτήσεις.

- (31) Προκειμένου να αυξηθεί η εμπιστοσύνη στην επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, θα πρέπει να παρέχεται πληροφόρηση στο κοινό. Η διάθεση σαφών, περιεκτικών και επικαιροποιημένων πληροφοριών σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων θα επιτρέψει αυξημένη διαφάνεια και ιχνηλασιμότητα και θα μπορούσε επίσης να βρει ιδιαίτερη χρήση από άλλες αρμόδιες αρχές στις οποίες έχει επιπτώσεις η συγκεκριμένη επαναχρησιμοποίηση των υδάτων. Προκειμένου να ενθαρρυνθεί η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων και έτσι ώστε οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τα οφέλη της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων, προωθώντας με τον τρόπο αυτό την αποδοχή της, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι αναπτύσσονται εκστρατείες ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης προσαρμοσμένες στην κλίμακα της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων.
- (32) Η εκπαίδευση και κατάρτιση των τελικών χρηστών έχουν πρωτεύουσα σημασία ως συνιστώσες της εφαρμογής και διατήρησης των μέτρων πρόληψης. Στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ειδικά μέτρα πρόληψης της ανθρώπινης έκθεσης, όπως η χρήση εξοπλισμού ατομικής προστασίας, το πλύσιμο των χεριών και η προσωπική υγιεινή.

- (33) Στόχος της οδηγίας 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ είναι να κατοχυρώσει το δικαίωμα πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη σύμβαση για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη των αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα² (η Σύμβαση του Aarhus). Η οδηγία 2003/4/EK προβλέπει ευρείες υποχρεώσεις σχετικά με την παροχή περιβαλλοντικών πληροφοριών κατόπιν αιτήματος και με την ενεργό διάδοσή τους. Η οδηγία 2007/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³ καλύπτει την κοινοχρησία χωρικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των συνόλων δεδομένων, σχετικά με διάφορα περιβαλλοντικά ζητήματα. Είναι σημαντικό οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες και σε ρυθμίσεις κοινοχρησίας δεδομένων να συμπληρώνουν τις εν λόγω οδηγίες και να μη δημιουργούν χωριστό νομικό καθεστώς. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού για την παροχή πληροφοριών στο κοινό και για τις πληροφορίες σχετικά με την παρακολούθηση της εφαρμογής θα πρέπει να ισχύουν με την επιφύλαξη των οδηγιών 2003/4/EK και 2007/2/EK.
- (34) Τα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη είναι απαραίτητα για να μπορεί η Επιτροπή να παρακολουθεί και να αξιολογεί τον παρόντα κανονισμό σε σχέση με τους επιδιωκόμενους στόχους του.

¹ Οδηγία 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26).

² ΕΕ L 124 της 17.5.2005, σ. 4.

³ Οδηγία 2007/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (INSPIRE) (ΕΕ L 108 της 25.4.2007, σ. 1).

- (35) Δυνάμει της παραγράφου 22 της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου¹, η Επιτροπή θα πρέπει να διενεργεί αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού. Η αξιολόγηση θα πρέπει να γίνεται με βάση τα πέντε κριτήρια: αποδοτικότητα, αποτελεσματικότητα, σημασία, συνάφεια και ενωσιακή προστιθέμενη αξία, τα οποία θα πρέπει να αποτελούν τη βάση για τις εκτιμήσεις των επιπτώσεων των πιθανών περαιτέρω μέτρων. Η αξιολόγηση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την επιστημονική πρόοδο, ιδίως όσον αφορά τις ενδεχόμενες επιπτώσεις των ουσιών που αρχίζουν να προκαλούν ανησυχία.
- (36) Οι ελάχιστες απαιτήσεις για την ασφαλή επαναχρησιμοποίηση των επεξεργασμένων αστικών λυμάτων αντικατοπτρίζουν τις διαθέσιμες επιστημονικές γνώσεις και τα διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα και πρακτικές για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων και εγγυώνται ότι τα ύδατα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν με ασφάλεια για γεωργική άρδευση, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτόν υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου και των ζώων. Με βάση τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του παρόντος κανονισμού ή όποτε απαιτείται από νέες επιστημονικές εξελίξεις και την τεχνική πρόοδο, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση να μελετήσει την ανάγκη επανεξέτασης των ελάχιστων απαιτήσεων που προβλέπονται στο τμήμα 2 του παραρτήματος I και, κατά περίπτωση, θα πρέπει να υποβάλει νομοθετικές προτάσεις τροποποιήσεων του παρόντος κανονισμού.

¹ EE L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

- (37) Προκειμένου να προσαρμοστούν τα βασικά στοιχεία διαχείρισης κινδύνου με την επιστημονική και τεχνική πρόοδο, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την τροποποίηση των βασικών στοιχείων διαχείρισης κινδύνου που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Επιπλέον, για να διασφαλιστεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου και των ζώων, η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τη συμπλήρωση των βασικών στοιχείων διαχείρισης κινδύνου που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό με τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να πραγματοποιεί η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, και οι διαβουλεύσεις αυτές να διεξάγονται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

- (38) Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για την έγκριση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση των πληροφοριών που θα παρέχουν τα κράτη μέλη σχετικά με την παρακολούθηση της εκτέλεσης του παρόντος κανονισμού, καθώς και σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση της επισκόπησης σε επίπεδο Ένωσης που καταρτίζει ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος. Οι εξουσίες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹.
- (39) Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι, μεταξύ άλλων, η προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου και των ζώων. Όπως έχει κρίνει επανειλημμένα το Δικαστήριο, θα ήταν ασυμβίβαστο με το δεσμευτικό αποτέλεσμα, το οποίο το άρθρο 288 τρίτο εδάφιο της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποδίδει σε οδηγία, να αποκλείει, κατ' αρχήν, τη δυνατότητα να βασίζονται οι ενδιαφερόμενοι σε υποχρέωση που επιβάλλεται από οδηγία. Αυτό ισχύει επίσης και για έναν κανονισμό του οποίου στόχος είναι να διασφαλίσει ότι το ανακτημένο νερό είναι ασφαλές για γεωργική άρδευση.
- (40) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν τους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις για παραβάσεις του παρόντος κανονισμού και θα πρέπει να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν την εφαρμογή του. Οι εν λόγω κυρώσεις θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- (41) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου και των ζώων, δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως, εξαιτίας της κλίμακας και των επιπτώσεων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (42) Είναι αναγκαίο να προβλεφθεί επαρκής χρόνος, προκειμένου τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν τις αναγκαίες διοικητικές υποδομές για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και οι φορείς λειτουργίας να προετοιμαστούν για την εφαρμογή των νέων κανόνων.
- (43) Με στόχο την ανάπτυξη και την προώθηση, σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο βαθμό, της επαναχρησιμοποίησης των δεόντως επεξεργασμένων λυμάτων και προκειμένου να βελτιωθεί σημαντικά η αξιοπιστία των κατάλληλα επεξεργασμένων λυμάτων και των βιώσιμων μεθόδων χρήσης, η Ένωση θα πρέπει να στηρίζει την έρευνα και την ανάπτυξη στο πεδίο αυτό, μέσω του προγράμματος «Ορίζων Ευρώπη».
- (44) Ο παρών κανονισμός επιδιώκει να ενθαρρύνει τη βιώσιμη χρήση του νερού. Λαμβάνοντας υπόψη αυτόν τον στόχο, η Επιτροπή θα πρέπει να χρησιμοποιήσει ενωσιακά προγράμματα, μεταξύ των οποίων το πρόγραμμα LIFE, για να στηρίζει τοπικές πρωτοβουλίες που αφορούν την επαναχρησιμοποίηση δεόντως επεξεργασμένων λυμάτων,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και σκοπός

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα και την παρακολούθηση των υδάτων και διατάξεις για τη διαχείριση κινδύνου, για την ασφαλή χρήση ανακτημένου νερού στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης διαχείρισης των υδάτων.
2. Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι να εγγυηθεί ότι το ανακτημένο νερό είναι ασφαλές για γεωργική άρδευση, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτόν υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου και των ζώων, προάγοντας την κυκλική οικονομία, στηρίζοντας την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και συμβάλλοντας στην επίτευξη των στόχων της οδηγίας 2000/60/EK μέσω της αντιμετώπισης, με συντονισμένο τρόπο σε ολόκληρη την Ένωση, της λειψυδρίας και της επακόλουθης πίεσης που υφίστανται οι υδάτινοι πόροι, συμβάλλοντας έτσι επίσης στην αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται όταν τα επεξεργασμένα αστικά λύματα επαναχρησιμοποιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, για γεωργική άρδευση, όπως ορίζει το παράρτημα Ι τμήμα 1 του παρόντος κανονισμού.

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει ότι δεν ενδείκνυται η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων για γεωργική άρδευση σε μία ή περισσότερες περιοχές λεκανών απορροής ποταμού ή σε τμήματά τους, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) τις γεωγραφικές και κλιματικές συνθήκες της περιοχής ή των τμημάτων της,
- β) τις πιέσεις επί άλλων υδάτινων πόρων και την κατάσταση αυτών, συμπεριλαμβανομένης της ποσοτικής κατάστασης των σωμάτων υπόγειων υδάτων όπως αναφέρεται στην οδηγία 2000/60/EK,
- γ) τις πιέσεις επί, και την κατάσταση, των σωμάτων επιφανειακών υδάτων στα οποία απορρίπτονται τα επεξεργασμένα λύματα,
- δ) το περιβαλλοντικό κόστος και το κόστος πόρου του ανακτημένου νερού και άλλων υδάτινων πόρων.

Κάθε απόφαση που λαμβάνεται δυνάμει του πρώτου εδαφίου αιτιολογείται δεόντως με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στο εν λόγω εδάφιο και υποβάλλεται στην Επιτροπή. Τυγχάνει αναθεώρησης όπως απαιτείται, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των προβλέψεων για την κλιματική αλλαγή και των εθνικών στρατηγικών προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, και τουλάχιστον κάθε έξι έτη λαμβανομένων υπόψη των σχεδίων διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών που καταρτίζονται σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/EK.

3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, τα ερευνητικά ή πιλοτικά έργα που αφορούν εγκαταστάσεις ανάκτησης μπορούν να εξαιρούνται από τον παρόντα κανονισμό, όταν η αρμόδια αρχή διαπιστώνει ότι πληρούνται τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) το ερευνητικό ή πιλοτικό έργο δεν θα εκτελεστεί σε υδάτινο σώμα που χρησιμοποιείται για την απόληψη νερού ανθρώπινης κατανάλωσης ή στη σχετική ζώνη προστασίας που έχει οριστεί σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/EK,
- β) το ερευνητικό ή πιλοτικό έργο θα υπόκειται σε κατάλληλη παρακολούθηση.

Κάθε εξαίρεση σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο περιορίζεται σε μέγιστη περίοδο πέντε ετών.

Καλλιέργειες που προκύπτουν από ερευνητικό ή πιλοτικό έργο εξαιρούμενο δυνάμει της παρούσας παραγράφου δεν διατίθενται στην αγορά.

4. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 852/2004 και δεν εμποδίζει τους υπευθύνους επιχειρήσεων τροφίμων να επιτυγχάνουν την ποιότητα νερού που απαιτείται για τη συμμόρφωση προς τον εν λόγω κανονισμό, χρησιμοποιώντας, σε μεταγενέστερο στάδιο, διάφορες επιλογές επεξεργασίας νερού, μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με άλλες επιλογές μη επεξεργασίας, ή να χρησιμοποιούν εναλλακτικές πηγές νερού για γεωργική άρδευση.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «αρμόδια αρχή»: αρχή ή φορέας που έχει καθοριστεί από κράτος μέλος προκειμένου να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του βάσει του παρόντος κανονισμού όσον αφορά τη χορήγηση αδειών για την παραγωγή ή την παροχή ανακτημένου νερού, όσον αφορά τις εξαιρέσεις για ερευνητικά ή πιλοτικά έργα και όσον αφορά τους ελέγχους συμμόρφωσης,
- 2) «τελικός χρήστης»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, είτε είναι δημόσια είτε ιδιωτική οντότητα, που χρησιμοποιεί ανακτημένο νερό για γεωργική άρδευση,
- 3) «αστικά λύματα»: αστικά λύματα όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 1) της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ,
- 4) «ανακτημένο νερό»: τα αστικά λύματα που έχουν υποστεί επεξεργασία σύμφωνα με στις απαιτήσεις που καθορίζονται στην οδηγία 91/271/ΕΟΚ και τα οποία προκύπτουν από περαιτέρω επεξεργασία σε εγκατάσταση ανάκτησης σύμφωνα με το παράρτημα Ι τμήμα 2 του παρόντος κανονισμού,
- 5) «εγκατάσταση ανάκτησης»: ο σταθμός επεξεργασίας αστικών λυμάτων ή άλλη εγκατάσταση η οποία επεξεργάζεται περαιτέρω τα αστικά λύματα που πληροί τις απαιτήσεις που καθορίζονται στην οδηγία 91/271/ΕΟΚ, με στόχο την παραγωγή νερού κατάλληλου για χρήση που προσδιορίζεται στο παράρτημα Ι τμήμα 1 του παρόντος κανονισμού,

- 6) «φορέας λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που εκπροσωπεί ιδιωτική οντότητα ή δημόσια αρχή, το οποίο λειτουργεί ή ελέγχει μια εγκατάσταση ανάκτησης,
- 7) «πηγή κινδύνου»: βιολογικός, χημικός, φυσικός ή ραδιολογικός παράγοντας που έχει τη δυνατότητα να προκαλέσει βλάβη σε ανθρώπους, ζώα, καλλιέργειες ή φυτά, σε άλλους επίγειους ζώντες οργανισμούς, σε υδρόβιους ζώντες οργανισμούς, σε εδάφη ή στο περιβάλλον γενικά,
- 8) «κίνδυνος»: η πιθανότητα αναγνωρισμένων πηγών κινδύνου να προκαλούν βλάβη σε συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο, συμπεριλαμβανομένης της σοβαρότητας των συνεπειών,
- 9) «διαχείριση κινδύνου»: η συστηματική διαχείριση που διασφαλίζει με συνέπεια ότι η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων είναι ασφαλής σε συγκεκριμένο πλαίσιο,
- 10) «προληπτικό μέτρο»: δέουσα δράση ή δραστηριότητα που μπορεί να προλαμβάνει ή να εξαλείφει έναν υγειονομικό ή περιβαλλοντικό κίνδυνο ή μπορεί να μειώνει έναν τέτοιο κίνδυνο σε αποδεκτό επίπεδο,
- 11) «σημείο συμμόρφωσης»: το σημείο όπου ο φορέας λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης παραδίδει ανακτημένο νερό στον επόμενο παράγοντα της αλυσίδας,

- 12) «φραγμός»: κάθε μέσο, συμπεριλαμβανομένων των φυσικών ή σχετικών με τη διαδικασία σταδίων ή των όρων χρήσης, που μειώνει ή προλαμβάνει κίνδυνο μόλυνσης του ανθρώπου, προλαμβάνοντας την επαφή ανακτημένου νερού με προϊόν προς βρώση και άμεσα εκτιθέμενα άτομα, ή άλλο μέσο το οποίο, για παράδειγμα, μειώνει τη συγκέντρωση μικροοργανισμών στο ανακτημένο νερό ή προλαμβάνει την επιβίωσή τους στο προϊόν προς βρώση,
- 13) «άδεια»: γραπτή εξουσιοδότηση που εκδίδεται από αρμόδια αρχή για την παραγωγή ή την παροχή ανακτημένου νερού για γεωργική άρδευση σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό,
- 14) «υπεύθυνο μέρος»: ένα μέρος που έχει ρόλο ή εκτελεί δραστηριότητα στο σύστημα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων, περιλαμβανομένων του φορέα λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης, του φορέα λειτουργίας του σταθμού επεξεργασίας αστικών λυμάτων, όπου διαφέρει από τον φορέα λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης, της σχετικής αρχής πέραν της καθορισθείσας αρμόδιας αρχής, του φορέα διανομής ανακτημένου νερού ή του φορέα αποθήκευσης ανακτημένου νερού,
- 15) «σύστημα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων»: η υποδομή και άλλα τεχνικά στοιχεία που απαιτούνται για την παραγωγή, παροχή και χρήση ανακτημένου νερού· περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία από την είσοδο του σταθμού επεξεργασίας αστικών λυμάτων μέχρι το σημείο όπου το ανακτημένο νερό χρησιμοποιείται για γεωργική άρδευση, περιλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των υποδομών διανομής και αποθήκευσης.

Άρθρο 4

Υποχρεώσεις του φορέα λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης και υποχρεώσεις σχετικά με την ποιότητα του ανακτημένου νερού

1. Ο φορέας λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης διασφαλίζει ότι, στο σημείο συμμόρφωσης, το ανακτημένο νερό το οποίο προορίζεται για γεωργική άρδευση όπως ορίζεται στο παράρτημα I τμήμα 1, συμμορφώνεται με τα ακόλουθα:

- α) τις ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα των υδάτων που καθορίζονται στο παράρτημα I τμήμα 2,
- β) τυχόν πρόσθετους όρους που καθορίζει η αρμόδια αρχή στη σχετική άδεια δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 3 στοιχεία γ) και δ), όσον αφορά με την ποιότητα των υδάτων.

Πέραν του σημείου συμμόρφωσης, η ποιότητα των υδάτων δεν αποτελεί πλέον ευθύνη του φορέα λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης.

2. Για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση σύμφωνα με την παράγραφο 1, ο φορέας λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης παρακολουθεί την ποιότητα των υδάτων σύμφωνα με τα ακόλουθα:

- α) το παράρτημα I τμήμα 2,
- β) τυχόν πρόσθετους όρους που καθορίζει η αρμόδια αρχή στη σχετική άδεια δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 3 στοιχεία γ) και δ), όσον αφορά την παρακολούθηση.

Άρθρο 5
Διαχείριση κινδύνου

1. Για την παραγωγή, παροχή και χρησιμοποίηση ανακτημένου νερού, η αρμόδια αρχή διασφαλίζει τη θέσπιση σχεδίου διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων.

Ένα σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων μπορεί να καλύπτει ένα ή περισσότερα συστήματα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων.

2. Το σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων καταρτίζεται από τον φορέα λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης, άλλα υπεύθυνα μέρη και τους τελικούς χρήστες, κατά περίπτωση. Τα υπεύθυνα μέρη που καταρτίζουν το σχέδιο διαχείρισης κινδύνου επαναχρησιμοποίησης των υδάτων συμβουλεύονται όλα τα άλλα σχετικά υπεύθυνα μέρη και τους τελικούς χρήστες, κατά περίπτωση.
3. Το σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων βασίζεται σε όλα τα κύρια στοιχεία διαχείρισης κινδύνου που καθορίζονται στο παράρτημα II. Προσδιορίζει τις αρμοδιότητες διαχείρισης κινδύνου του φορέα λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης και άλλων υπεύθυνων μερών.
4. Το σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων ιδίως:
 - α) καθορίζει τυχόν αναγκαίες απαιτήσεις για τον φορέα λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης επιπλέον εκείνων που ορίζονται στο παράρτημα I σύμφωνα με το παράρτημα II τμήμα Β) για τον περαιτέρω μετριασμό τυχόν κινδύνων πριν το σημείο συμμόρφωσης,

- β) αναγνωρίζει πηγές κινδύνου, κινδύνους και τα κατάλληλα προληπτικά και/ή πιθανά διορθωτικά μέτρα σύμφωνα με το παράρτημα II τμήμα Γ),
- γ) αναγνωρίζει επιπρόσθετους φραγμούς στο σύστημα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων και καθορίζει τυχόν πρόσθετες απαιτήσεις, που απαιτούνται μετά το σημείο συμμόρφωσης, για να διασφαλιστεί ότι το εν λόγω σύστημα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων είναι ασφαλές, περιλαμβανομένων των όρων που σχετίζονται με τη διανομή, αποθήκευση και χρήση κατά περίπτωση, και αναγνωρίζει τα μέρη που είναι υπεύθυνα για την εκπλήρωση των εν λόγω απαιτήσεων.

5. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 13, για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να προσαρμόσει τα βασικά στοιχεία διαχείρισης κινδύνου που ορίζονται στο παράρτημα II στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο.

Ανατίθεται στην Επιτροπή επίσης η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 13 για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να καθορίσει τις τεχνικές προδιαγραφές των βασικών στοιχείων διαχείρισης κινδύνου που ορίζονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 6

Υποχρεώσεις άδειας για ανακτημένο νερό

1. Για την παραγωγή και παροχή ανακτημένου νερού το οποίο προορίζεται για γεωργική άρδευση όπως προσδιορίζεται στο παράρτημα I τμήμα 1 απαιτείται άδεια.

2. Τα υπεύθυνα μέρη του συστήματος επαναχρησιμοποίησης των υδάτων, περιλαμβανομένου του τελικού χρήστη κατά περίπτωση και σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, υποβάλλουν αίτηση για χορήγηση άδειας ή για τροποποίηση υπάρχουσας άδειας στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο λειτουργεί ή σχεδιάζεται να λειτουργήσει η εγκατάσταση ανάκτησης.
3. Η άδεια καθορίζει τις υποχρεώσεις του φορέα λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης και, κατά περίπτωση, τυχόν άλλων υπεύθυνων μερών. Η άδεια βασίζεται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων και προσδιορίζει, μεταξύ άλλων, τα εξής:
- α) την κατηγορία ή τις κατηγορίες ποιότητας του ανακτημένου νερού και τη γεωργική χρήση για την οποία, σύμφωνα με το παράρτημα I, επιτρέπεται το ανακτημένο νερό, τον τόπο διάθεσης, τις εγκαταστάσεις ανάκτησης και τον εκτιμώμενο ετήσιο όγκο του ανακτημένου νερού που πρόκειται να παραχθεί,
 - β) τους όρους σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα και την παρακολούθηση του νερού που ορίζονται στο παράρτημα I τμήμα 2,
 - γ) τυχόν όρους σε σχέση με πρόσθετες απαιτήσεις για τον φορέα λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης, που προσδιορίζονται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων,
 - δ) οποιουδήποτε άλλους όρους που απαιτούνται για την εξάλειψη τυχόν μη αποδεκτών κινδύνων για το περιβάλλον και για την υγεία του ανθρώπου και των ζώων, ούτως ώστε να υφίσταται αποδεκτό επίπεδο κινδύνων,

- ε) την περίοδο ισχύος της άδειας,
 - στ) το σημείο συμμόρφωσης.
4. Με σκοπό την αξιολόγηση αίτησης, η αρμόδια αρχή συμβουλευέται και ανταλλάσσει σχετικές πληροφορίες με άλλες σχετικές αρχές, ιδίως τις αρχές ύδρευσης και υγείας, αν δεν ταυτίζονται με την αρμόδια αρχή, και κάθε άλλο μέρος το οποίο η αρμόδια αρχή θεωρεί σχετικό.
5. Η αρμόδια αρχή αποφασίζει χωρίς καθυστέρηση αν θα χορηγήσει άδεια. Όταν, λόγω της πολυπλοκότητας της αίτησης, η αρμόδια αρχή χρειάζεται περισσότερους από 12 μήνες από την παραλαβή πλήρους αίτησης για να αποφασίσει κατά πόσον θα χορηγήσει άδεια, γνωστοποιεί την αναμενόμενη ημερομηνία της απόφασής της στον αιτούντα.
6. Οι άδειες επανεξετάζονται τακτικά και αναπροσαρμόζονται όπου απαιτείται, τουλάχιστον στις ακόλουθες περιπτώσεις:
- α) έχει υπάρξει ουσιαστική μεταβολή της δυναμικότητας,
 - β) ο εξοπλισμός έχει αναβαθμιστεί,
 - γ) έχει προστεθεί νέος εξοπλισμός ή διεργασίες,
 - δ) έχουν λάβει χώρα αλλαγές των κλιματικών ή άλλων συνθηκών που επηρεάζουν σημαντικά την οικολογική κατάσταση των σωμάτων επιφανειακών υδάτων.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν η αποθήκευση, η διανομή και η χρησιμοποίηση ανακτημένου νερού να υπόκεινται σε ειδική άδεια προκειμένου να εφαρμόζονται οι πρόσθετες απαιτήσεις και φραγμοί που προσδιορίζονται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4.

Άρθρο 7

Έλεγχος συμμόρφωσης

1. Η αρμόδια αρχή επαληθεύει κατά πόσο υπάρχει συμμόρφωση με τους όρους που καθορίζονται στην άδεια. Οι έλεγχοι συμμόρφωσης διενεργούνται με τη χρήση των ακόλουθων μέσων:
- α) επιτόπιων ελέγχων,
 - β) δεδομένων παρακολούθησης που λαμβάνονται ιδίως δυνάμει του παρόντος κανονισμού,
 - γ) τυχόν άλλων κατάλληλων μέσων.
2. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τους όρους που καθορίζονται στην άδεια, η αρμόδια αρχή απαιτεί από τον φορέα λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης και, κατά περίπτωση, από τα άλλα υπεύθυνα μέρη να λάβουν κάθε αναγκαίο μέτρο για την αποκατάσταση της συμμόρφωσης χωρίς καθυστέρηση και να ενημερώσουν αμέσως τους θιγόμενους τελικούς χρήστες.

3. Όταν η μη συμμόρφωση με τους όρους που καθορίζονται στην άδεια αντιπροσωπεύει σημαντικό κίνδυνο για το περιβάλλον ή την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων, ο φορέας λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης και οποιαδήποτε άλλα υπεύθυνα μέρη διακόπτουν άμεσα την παροχή ανακτημένου νερού, έως ότου η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι έχει αποκατασταθεί η συμμόρφωση, ακολουθώντας τις διαδικασίες που ορίζονται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, σύμφωνα με το παράρτημα Ι τμήμα 2 στοιχείο α).
4. Σε περίπτωση συμβάντος που επηρεάζει τη συμμόρφωση με τους όρους που καθορίζονται στην άδεια, ο φορέας λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης ή οποιαδήποτε άλλα υπεύθυνα μέρη ενημερώνουν αμέσως την αρμόδια αρχή και άλλα μέρη που δυνητικά επηρεάζονται και κοινοποιούν στην αρμόδια αρχή τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτίμηση των επιπτώσεων του εν λόγω συμβάντος.
5. Η αρμόδια αρχή ελέγχει τακτικά τη συμμόρφωση των υπεύθυνων μερών με τα μέτρα και τα καθήκοντα που καθορίζονται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων.

Άρθρο 8

Συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών

1. Όταν η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων παρουσιάζει διασυνοριακό ενδιαφέρον, τα κράτη μέλη ορίζουν σημείο επαφής για τους σκοπούς της συνεργασίας με τα σημεία επαφής και τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών, κατά περίπτωση, ή χρησιμοποιούν υφιστάμενες δομές που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες.

Ο ρόλος των σημείων επαφής ή των υφιστάμενων δομών είναι:

- α) η λήψη και διαβίβαση αιτημάτων βοήθειας,
- β) η παροχή συνδρομής κατόπιν αιτήματος και
- γ) ο συντονισμός της επικοινωνίας μεταξύ αρμόδιων αρχών.

Πριν από τη χορήγηση άδειας, οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 με το σημείο επαφής στο κράτος μέλος στο οποίο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί το ανακτημένο νερό.

2. Τα κράτη μέλη ανταποκρίνονται στα αιτήματα συνδρομής χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Άρθρο 9

Ενημέρωση και ευαισθητοποίηση

Η εξοικονόμηση υδάτινων πόρων ως αποτέλεσμα της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων γίνεται αντικείμενο εκστρατειών γενικής ευαισθητοποίησης στα κράτη μέλη στα οποία χρησιμοποιείται ανακτημένο νερό για γεωργική άρδευση. Οι εν λόγω εκστρατείες μπορούν να περιλαμβάνουν την προώθηση των ωφελειών της ασφαλούς επαναχρησιμοποίησης των υδάτων.

Τα εν λόγω κράτη μέλη μπορούν επίσης να καταρτίζουν εκστρατείες πληροφόρησης για τους τελικούς χρήστες, ώστε να εξασφαλίζεται η βέλτιστη και ασφαλής χρήση του ανακτημένου νερού, διασφαλίζοντας συνεπώς ένα υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου και των ζώων.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προσαρμόζουν τις εν λόγω πληροφορίες και εκστρατείες ευαισθητοποίησης ανάλογα με την κλίμακα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων.

Άρθρο 10
Πληροφόρηση του κοινού

1. Με την επιφύλαξη των οδηγιών 2003/4/EK και 2007/2/EK, τα κράτη μέλη στα οποία το ανακτημένο νερό χρησιμοποιείται για γεωργική άρδευση, όπως ορίζεται στο παράρτημα I τμήμα 1 του παρόντος κανονισμού, διασφαλίζουν ότι παρέχονται στο κοινό, επιγραμμικά ή με άλλα μέσα, επαρκείς και επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων. Οι εν λόγω πληροφορίες περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:
- α) την ποσότητα και την ποιότητα του ανακτημένου νερού που παρέχεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό,
 - β) το ποσοστό του ανακτημένου νερού που παρέχεται στο κράτος μέλος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό σε σύγκριση με τη συνολική ποσότητα επεξεργασμένων αστικών λυμάτων, όταν τα σχετικά στοιχεία είναι διαθέσιμα,
 - γ) τις άδειες που χορηγούνται ή τροποποιούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, συμπεριλαμβανομένων των όρων που θέτουν οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού,
 - δ) τα αποτελέσματα τυχόν ελέγχων συμμόρφωσης που διενεργούνται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού,

- ε) τα σημεία επαφής που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού.
- 2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 επικαιροποιούνται ανά διετία.
- 3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 διατίθεται στο κοινό επιγραμματικά ή με άλλα μέσα.

Άρθρο 11

Πληροφορίες σχετικά με την παρακολούθηση της εφαρμογής

- 1. Με την επιφύλαξη των οδηγιών 2003/4/EK και 2007/2/EK, τα κράτη μέλη στα οποία το ανακτημένο νερό χρησιμοποιείται για γεωργική άρδευση, όπως καθορίζεται στο παράρτημα Ι τμήμα 1 του παρόντος κανονισμού, με τη συνδρομή του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος:
 - α) καταρτίζουν και δημοσιεύουν έως ... [έξι έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού], και επικαιροποιούν κάθε έξι έτη, ένα σύνολο δεδομένων που περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με το αποτέλεσμα του ελέγχου συμμόρφωσης ο οποίος διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού και άλλες πληροφορίες που διατίθενται στο κοινό επιγραμματικά ή με άλλα μέσα, σύμφωνα με το άρθρο 10 του παρόντος κανονισμού,
 - β) καταρτίζουν, δημοσιεύουν και εφεξής επικαιροποιούν ετησίως ένα σύνολο δεδομένων με πληροφορίες σχετικά με περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με τους όρους που προβλέπονται στην άδεια που συλλέγονται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού και με πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφοι 2 και 3 του παρόντος κανονισμού.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η Επιτροπή, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος και το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων έχουν πρόσβαση στα σύνολα δεδομένων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.
3. Με βάση τα σύνολα δεδομένων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος, σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη, καταρτίζει, δημοσιεύει και επικαιροποιεί, σε τακτική βάση ή κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, επισκόπηση σε επίπεδο Ένωσης. Η εν λόγω επισκόπηση περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, δείκτες για τις εκροές, τα αποτελέσματα και τις επιπτώσεις του παρόντος κανονισμού, χάρτες και εκθέσεις για τα κράτη μέλη.
4. Η Επιτροπή δύναται, μέσω εκτελεστικών πράξεων, να θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση των πληροφοριών που παρέχονται δυνάμει της παραγράφου 1, καθώς και λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση της επισκόπησης σε επίπεδο Ένωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 3. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 14.
5. Έως ... [δύο έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού], η Επιτροπή, σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη, καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές για την υποστήριξη της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 12

Αξιολόγηση και επανεξέταση

1. Η Επιτροπή, έως ... [οκτώ έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού], διενεργεί αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού. Η αξιολόγηση βασίζεται τουλάχιστον στα ακόλουθα:
 - α) την πείρα που αποκτήθηκε από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού,
 - β) τα σύνολα δεδομένων που καταρτίστηκαν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 και την επισκόπηση σε επίπεδο Ένωσης που καταρτίστηκε από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3,
 - γ) συναφή επιστημονικά, αναλυτικά και επιδημιολογικά στοιχεία,
 - δ) τεχνική και επιστημονική γνώση,
 - ε) συστάσεις της ΠΟΥ, εφόσον διατίθενται, ή άλλες διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές ή πρότυπα ISO.
2. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης, η Επιτροπή δίνει ιδιαίτερη προσοχή στις ακόλουθες πτυχές:
 - α) στις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα I,

- β) στα βασικά στοιχεία διαχείρισης κινδύνου που καθορίζονται στο παράρτημα II,
- γ) στις πρόσθετες απαιτήσεις που θεσπίζουν οι αρμόδιες αρχές δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 3 στοιχεία γ) και δ),
- δ) στις επιπτώσεις της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων στο περιβάλλον και στην υγεία του ανθρώπου και των ζώων, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων των ουσιών που αρχίζουν να προκαλούν ανησυχία.

3. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης, η Επιτροπή αξιολογεί κατά πόσο είναι εφικτό:

- α) να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού στο ανακτημένο νερό που προορίζεται για περαιτέρω ειδικές χρήσεις, συμπεριλαμβανομένης της επαναχρησιμοποίησης για βιομηχανικούς σκοπούς,
- β) να επεκταθούν οι απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, ώστε να καλύψουν την έμμεση χρήση επεξεργασμένων λυμάτων.

4. Με βάση τα αποτελέσματα της αξιολόγησης ή όποτε το απαιτούν νέες τεχνικές και επιστημονικές γνώσεις, η Επιτροπή δύναται να εξετάσει την ανάγκη αναθεώρησης των ελάχιστων απαιτήσεων που ορίζονται στο παράρτημα I τμήμα 2.

5. Κατά περίπτωση, η Επιτροπή υποβάλλει νομοθετικές προτάσεις τροποποιήσεων του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 13

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 5 παράγραφος 5 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από την ... [ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού]. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.
3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 5 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία, που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν από την έκδοση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.
5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 5 τίθεται σε ισχύ εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 14

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που συστάθηκε με την οδηγία 2000/60/ΕΚ. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όποτε γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Εάν η επιτροπή δεν διατυπώσει γνώμη, η Επιτροπή δεν εκδίδει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 15

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες για τις κυρώσεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση παραβιάσεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι εκτελούνται. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, έως ... [τέσσερα έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού], τους εν λόγω κανόνες και τα μέτρα και της κοινοποιούν οποιαδήποτε επακόλουθη τροποποίηση που τα επηρεάζει.

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται ... [τρία έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΧΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

Τμήμα 1. Χρήσεις του ανακτημένου νερού

Γεωργική άρδευση

Γεωργική άρδευση σημαίνει την άρδευση των ακόλουθων τύπων καλλιεργειών:

- καλλιέργειες εδώδιμων φυτών που καταναλώνονται ωμά, δηλαδή καλλιέργειες για κατανάλωση από τον άνθρωπο ωμές ή μη επεξεργασμένες,
- καλλιέργειες εδώδιμων φυτών που μεταποιούνται, δηλαδή καλλιέργειες που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση μετά από επεξεργασία (π.χ. μαγείρεμα ή βιομηχανική μεταποίηση),
- καλλιέργειες μη εδώδιμων φυτών, δηλαδή καλλιέργειες που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (π.χ. βοσκότοποι και χορτονομή, φυτά για παραγωγή ινών, διακοσμητικά φυτά, σπόροι προς σπορά, ενεργειακές καλλιέργειες και χλοοτάπητες).

Με την επιφύλαξη του λοιπού σχετικού ενωσιακού δικαίου στους τομείς του περιβάλλοντος και της υγείας, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν ανακτημένο νερό για περαιτέρω χρήσεις, όπως:

- η επαναχρησιμοποίηση βιομηχανικών υδάτων και
- για σχετικούς με την αναψυχή σκοπούς και για περιβαλλοντικούς σκοπούς.

Τμήμα 2. Ελάχιστες απαιτήσεις

Ελάχιστες απαιτήσεις που ισχύουν για το ανακτημένο νερό που προβλέπεται για γεωργική άρδευση

Στον πίνακα 1 καθορίζονται οι κατηγορίες ποιότητας του ανακτημένου νερού και οι επιτρεπόμενες χρήσεις και οι μέθοδοι άρδευσης για κάθε κατηγορία. Οι ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα του νερού καθορίζονται στο στοιχείο α) πίνακας 2. Οι ελάχιστοι στόχοι συχνότητας και απόδοσης για την παρακολούθηση του ανακτημένου νερού καθορίζονται στο στοιχείο β) πίνακας 3 (συνήθης παρακολούθηση) και πίνακας 4 (παρακολούθηση για επικύρωση).

Οι καλλιέργειες μιας δεδομένης κατηγορίας αρδεύονται με ανακτημένο νερό της αντίστοιχης ελάχιστης κατηγορίας ποιότητας ανακτημένου νερού, όπως ορίζεται στον πίνακα 1, εκτός εάν χρησιμοποιούνται οι κατάλληλοι πρόσθετοι φραγμοί που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 στοιχείο γ), που έχουν ως αποτέλεσμα την επίτευξη των απαιτήσεων ποιότητας που καθορίζονται στο στοιχείο α) πίνακα 2. Αυτοί οι πρόσθετοι φραγμοί μπορούν να βασίζονται στον ενδεικτικό κατάλογο προληπτικών μέτρων που αναφέρεται στο παράρτημα II σημείο 7 ή σε άλλα ισοδύναμα εθνικά ή διεθνή πρότυπα, π.χ. το πρότυπο ISO 16075-2.

Πίνακας 1 Κατηγορίες ποιότητας του ανακτημένου νερού και επιτρεπόμενη γεωργική χρήση και μέθοδος άρδευσης

Ελάχιστη κατηγορία ποιότητας του ανακτημένου νερού	Κατηγορία καλλιέργειας ^(*)	Μέθοδος άρδευσης
A	Όλες οι καλλιέργειες εδώδιμων φυτών που καταναλώνονται ωμά των οποίων το βρώσιμο τμήμα έρχεται σε άμεση επαφή με ανακτημένο νερό και τα ριζώδη φυτά που καταναλώνονται ωμά	Όλες οι μέθοδοι άρδευσης
B	Καλλιέργειες εδώδιμων φυτών που καταναλώνονται ωμά όταν το βρώσιμο μέρος παράγεται πάνω από το έδαφος και δεν βρίσκεται σε άμεση επαφή με ανακτημένο νερό, καλλιέργειες εδώδιμων φυτών που μεταποιούνται και καλλιέργειες μη εδώδιμων φυτών, συμπεριλαμβανομένων των καλλιεργειών που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή γαλακτοπαραγωγικών ζώων ή ζώων που παράγουν κρέας	Όλες οι μέθοδοι άρδευσης
Γ	Καλλιέργειες εδώδιμων φυτών που καταναλώνονται ωμά όταν το βρώσιμο μέρος παράγεται πάνω από το έδαφος και δεν βρίσκεται σε άμεση επαφή με ανακτημένο νερό, καλλιέργειες εδώδιμων φυτών που μεταποιούνται και καλλιέργειες μη εδώδιμων φυτών, συμπεριλαμβανομένων των καλλιεργειών που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή γαλακτοπαραγωγικών ζώων ή ζώων που παράγουν κρέας	Στάγδην άρδευση ^(**) ή άλλη μέθοδος άρδευσης που αποφεύγει την άμεση επαφή με το βρώσιμο μέρος της καλλιέργειας
Δ	Βιομηχανικές και ενεργειακές καλλιέργειες και καλλιέργειες σπόρων	Όλες οι μέθοδοι άρδευσης ^(***)

(*) Εάν ο ίδιος τύπος αρδευόμενης καλλιέργειας εμπίπτει σε πολλαπλές κατηγορίες του πίνακα 1, ισχύουν οι απαιτήσεις της αυστηρότερης κατηγορίας.

(**) Στάγδην άρδευση είναι ένα σύστημα μικροάρδευσης φυτών με σταγόνες ή μικρά ρυάκια νερού και συνίσταται στην παροχή νερού σε σταγόνες πάνω στο έδαφος ή απευθείας κάτω από την επιφάνειά του σε πολύ χαμηλές ροές (2-20 λίτρα/ώρα) μέσω ενός συστήματος πλαστικών σωλήνων μικρής διαμέτρου στο οποίο προσαρμύζονται εκροές που ονομάζονται σταλάκτες.

(***) Στις περιπτώσεις μεθόδων άρδευσης τεχνητής βροχής, θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στην προστασία της υγείας των εργαζομένων ή των παρευρισκομένων. Για τον σκοπό αυτό, εφαρμόζονται κατάλληλα προληπτικά μέτρα.

α) Ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα του νερού

Πίνακας 2 Απαιτήσεις ποιότητας του ανακτημένου νερού για γεωργική άρδευση

Κατηγορία ποιότητας ανακτημένου νερού	Ενδεικτικός τεχνολογικός στόχος	Απαιτήσεις ποιότητας				
		<i>E. coli</i> (αριθμός/100 ml)	BOD ₅ (mg/l)	TSS (mg/l)	Θολότητα (NTU)	Άλλα
A	Δευτεροβάθμια επεξεργασία, διήθηση και απολύμανση	≤10	≤10	≤10	≤5	<i>Legionella</i> spp.: <1.000 cfu/l, όταν υπάρχει κίνδυνος αερόλυσης
B	Δευτεροβάθμια επεξεργασία και απολύμανση	≤100	Σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ (Παράρτημα Ι πίνακας 1)	Σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ (Παράρτημα Ι πίνακας 1)	-	Εντερικά νηματώδη (αβγά ελμίνθων): ≤1 αβγό/l για άρδευση βοσκοτόπων ή χορτονομής
Γ	Δευτεροβάθμια επεξεργασία και απολύμανση	≤1 000			-	
Δ	Δευτεροβάθμια επεξεργασία και απολύμανση	≤10 000			-	

Το ανακτημένο νερό θεωρείται ότι συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στον πίνακα 2 όταν οι μετρήσεις για το εν λόγω ανακτημένο νερό πληρούν όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

- οι αναφερόμενες τιμές για το *E. coli*, τη *Legionella* spp. και τα εντερικά νηματούδη πληρούνται στο 90 % ή περισσότερο των δειγμάτων· καμία από τις τιμές των δειγμάτων δεν υπερβαίνει το όριο μέγιστης απόκλισης της 1 λογαριθμικής μονάδας από την αναφερόμενη τιμή για το *E. coli* και τη *Legionella* spp. και το 100 % της αναφερόμενης τιμής για τα εντερικά νηματούδη,
- οι αναφερόμενες τιμές για το BOD₅, τα TSS και τη θολότητα στην κατηγορία Α πληρούνται στο 90 % ή περισσότερο των δειγμάτων· καμία από τις τιμές των δειγμάτων δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο απόκλισης του 100 % της αναφερόμενης τιμής.

β) Ελάχιστες απαιτήσεις για την παρακολούθηση

Οι φορείς λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης εκτελούν συνήθη παρακολούθηση για να επαληθεύουν ότι το ανακτημένο νερό πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα του νερού που αναφέρονται στο στοιχείο α). Η συνήθης παρακολούθηση περιλαμβάνεται στις διαδικασίες επαλήθευσης του συστήματος επαναχρησιμοποίησης των υδάτων.

Τα δείγματα που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την επαλήθευση της συμμόρφωσης με τις μικροβιολογικές παραμέτρους στο σημείο συμμόρφωσης λαμβάνονται σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO 19458 ή με οποιαδήποτε άλλα εθνικά ή διεθνή πρότυπα που διασφαλίζουν ισοδύναμη ποιότητα.

Πίνακας 3 Ελάχιστες συχνότητες για τη συνήθη παρακολούθηση του ανακτημένου νερού για γεωργική άρδευση

	Ελάχιστες συχνότητες παρακολούθησης					
Κατηγορία ποιότητας του ανακτημένου νερού	<i>E. coli</i>	BOD ₅	TSS	Θολότητα	<i>Legionella</i> spp. (κατά περίπτωση)	Εντερικά νηματώδη (κατά περίπτωση)
A	Μία φορά την εβδομάδα	Μία φορά την εβδομάδα	Μία φορά την εβδομάδα	Συνεχής	Δύο φορές τον μήνα	Δύο φορές τον μήνα ή όπως καθορίζεται από τον φορέα λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης, σύμφωνα με τον αριθμό των αβγών στα λύματα που εισέρχονται στην εγκατάσταση ανάκτησης
B	Μία φορά την εβδομάδα	Σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ (Παράρτημα Ι τμήμα Δ)	Σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ (Παράρτημα Ι τμήμα Δ)	-		
Γ	Δύο φορές τον μήνα			-		
Δ	Δύο φορές τον μήνα			-		

Η παρακολούθηση για επικύρωση πραγματοποιείται πριν τεθεί σε λειτουργία μια νέα εγκατάσταση ανάκτησης.

Οι εγκαταστάσεις ανάκτησης που ήδη λειτουργούν και πληρούν τις απαιτήσεις ποιότητας του ανακτημένου νερού και οι οποίες καθορίζονται στο στοιχείο α) πίνακας 2 κατά την ... [ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού], εξαιρούνται από την εν λόγω υποχρέωση παρακολούθησης για επικύρωση.

Ωστόσο, η παρακολούθηση για επικύρωση πραγματοποιείται σε όλες τις περιπτώσεις, όταν αναβαθμίζεται ο εξοπλισμός και όταν προστίθενται νέος εξοπλισμός ή διαδικασίες.

Η παρακολούθηση για επικύρωση πραγματοποιείται για την κατηγορία ποιότητας του ανακτημένου νερού με τις αυστηρότερες απαιτήσεις, την κατηγορία Α, για να αξιολογηθεί αν πληρούνται οι στόχοι απόδοσης (μείωση $\log_{10}$). Η παρακολούθηση για επικύρωση συνεπάγεται την παρακολούθηση των μικροοργανισμών-δεικτών που συνδέονται με κάθε ομάδα παθογόνων μικροοργανισμών, δηλαδή βακτήρια, ιούς και πρωτόζωα. Οι μικροοργανισμοί-δείκτες που έχουν επιλεγεί είναι το *E. coli*, για την παρουσία παθογόνων βακτηρίων, ειδικών F κολιφάγων, σωματικών κολιφάγων ή κολιφάγων για παθογόνους ιούς, και τα σπόρια *Clostridium perfringens* ή τα σποριογόνα, θευκο-αναγωγικά βακτηρίδια για τα πρωτόζωα. Οι στόχοι επιδόσεων (μείωση $\log_{10}$) για την παρακολούθηση για επικύρωση για τους επιλεγμένους μικροοργανισμούς-δείκτες ορίζονται στον πίνακα 4 και τηρούνται στο σημείο συμμόρφωσης, λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεντρώσεις των ανεπεξέργαστων λυμάτων που εισέρχονται στον σταθμό επεξεργασίας αστικών λυμάτων. Τουλάχιστον το 90 % των δειγμάτων επικύρωσης προσεγγίζει ή υπερβαίνει τους στόχους απόδοσης.

Όταν ένας βιολογικός δείκτης δεν υπάρχει σε επαρκή ποσότητα στα ανεπεξέργαστα λύματα ώστε να επιτευχθεί η μείωση $\log_{10}$, η απουσία του εν λόγω βιολογικού δείκτη στο ανακτημένο νερό συνεπάγεται ότι υπάρχει συμμόρφωση με τις απαιτήσεις επικύρωσης. Η συμμόρφωση με τον στόχο απόδοσης μπορεί να καθοριστεί με αναλυτικό έλεγχο, με προσθήκη της απόδοσης που επιτυγχάνεται σε μεμονωμένα στάδια της επεξεργασίας βάσει επιστημονικών στοιχείων για τυποποιημένες καθιερωμένες διαδικασίες, όπως δημοσιευμένα δεδομένα των εκθέσεων δοκιμών ή μελέτες περιπτώσεων, ή που δοκιμάζεται σε εργαστήριο υπό ελεγχόμενες συνθήκες για καινοτόμο επεξεργασία.

Πίνακας 4 Παρακολούθηση για επικύρωση του ανακτημένου νερού για γεωργική άρδευση

Κατηγορία ποιότητας του νερού	Μικροοργανισμοί-δείκτες ^(*)	Στόχοι επιδόσεων της αλυσίδας επεξεργασίας (μείωση log ₁₀)
Α	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Σύνολο κολιφάγων/ειδικών F κολιφάγων/σωματικών κολιφάγων/κολιφάγων ^(**)	≥ 6,0
	Σπόρια <i>Clostridium perfringens</i> /σποριογόνια, θειικο-μειωτικά βακτηρίδια ^(***)	≥ 4,0 (στην περίπτωση των σπορίων <i>Clostridium perfringens</i>) ≥ 5,0 (στην περίπτωση των σποριογόνων, θειικο-αναγωγικών βακτηριδίων)

(*) Για την παρακολούθηση για επικύρωση μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν τα παθογόνα αναφοράς *Campylobacter*, ροταϊός και *Cryptosporidium*, αντί των προτεινόμενων μικροοργανισμών-δεικτών. Στην περίπτωση αυτή ισχύουν οι ακόλουθοι στόχοι επιδόσεων για τη μείωση log₁₀: *Campylobacter* (≥ 5,0), ροταϊός (≥ 6,0) και *Cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Το σύνολο των κολιφάγων επιλέγεται ως ο καταλληλότερος υικός δείκτης. Ωστόσο, αν η ανάλυση των συνολικών κολιφάγων δεν είναι εφικτή, αναλύεται τουλάχιστον ένας εξ αυτών (ειδικοί F κολιφάγοι ή σωματικοί κολιφάγοι).

(***) Τα σπόρια *Clostridium perfringens* επιλέγονται ως ο καταλληλότερος δείκτης για τα πρωτόζωα. Ωστόσο, τα σποριογόνια, θειικο-αναγωγικά βακτηρίδια είναι μια εναλλακτική λύση σε περίπτωση που η συγκέντρωση των σπορίων *Clostridium perfringens* δεν καθιστά δυνατή την επικύρωση της απαιτούμενης μείωσης log₁₀.

Οι μέθοδοι ανάλυσης για την παρακολούθηση επικυρώνονται και τεκμηριώνονται σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO/IEC-17025 ή άλλα εθνικά ή διεθνή πρότυπα που εξασφαλίζουν ισοδύναμη ποιότητα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

A) Βασικά στοιχεία διαχείρισης κινδύνου

Η διαχείριση κινδύνου περιλαμβάνει τον εντοπισμό και τη διαχείριση των κινδύνων με προληπτικό τρόπο, ώστε να διασφαλίζεται η ασφαλής χρήση και διαχείριση του ανακτημένου νερού και ότι δεν υπάρχουν κίνδυνοι για το περιβάλλον ή για την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων. Για τους εν λόγω σκοπούς, θεσπίζεται σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων με βάση τα ακόλουθα στοιχεία:

1. Περιγραφή του συνολικού συστήματος επαναχρησιμοποίησης των υδάτων, από την είσοδο των λυμάτων στον σταθμό επεξεργασίας αστικών λυμάτων έως το σημείο χρήσης, συμπεριλαμβανομένων της προέλευσης των λυμάτων, των σταδίων επεξεργασίας και των τεχνολογιών που χρησιμοποιούνται στην εγκατάσταση ανάκτησης, της υποδομής παροχής, διανομής και αποθήκευσης, της προοριζόμενης χρήσης, του τόπου και της περιόδου χρήσης (π.χ. προσωρινής ή ad hoc χρήσης), της μεθόδου άρδευσης, του είδους καλλιέργειας, άλλων πηγών νερού, εφόσον υπάρχει πρόθεση χρήσης μείξης, και των όγκων του ανακτημένου νερού που πρόκειται να διατεθεί.
2. Προσδιορισμός όλων των μερών που εμπλέκονται στο σύστημα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων και σαφής περιγραφή των ρόλων και των αρμοδιοτήτων τους.
3. Εντοπισμός πιθανών πηγών κινδύνου, ιδίως της παρουσίας ρυπογόνων και παθογόνων, και της πιθανότητας επικίνδυνων συμβάντων, όπως αστοχιών στην επεξεργασία ή τυχαίων διαρροών ή μόλυνσης του συστήματος επαναχρησιμοποίησης των υδάτων.

4. Προσδιορισμός των περιβαλλόντων και των πληθυσμών που διατρέχουν κίνδυνο και των οδών έκθεσης στις πιθανές πηγές κινδύνου που έχουν εντοπιστεί, λαμβάνοντας υπόψη ειδικούς περιβαλλοντικούς παράγοντες όπως την τοπική υδρογεωλογία, την τοπολογία, τον τύπο του εδάφους και την οικολογία και παράγοντες που σχετίζονται με το είδος των καλλιεργειών και τις γεωργικές και αρδευτικές πρακτικές. Συνεκτίμηση, υποστηριζόμενη από επιστημονικά στοιχεία, των πιθανών μη αναστρέψιμων ή μακροχρόνιων αρνητικών επιπτώσεων για το περιβάλλον και την υγεία της διαδικασίας ανάκτησης του νερού.
5. Αξιολόγηση των κινδύνων για το περιβάλλον και για την υγεία του ανθρώπου και των ζώων, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση των πιθανών πηγών κινδύνου που εντοπίζονται, τη διάρκεια των προβλεπόμενων χρήσεων, τα προσδιοριζόμενα περιβάλλοντα και τους πληθυσμούς που διατρέχουν κίνδυνο έκθεσης στις εν λόγω πηγές κινδύνου και τη σοβαρότητα των πιθανών επιπτώσεων των πηγών κινδύνου, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της προφύλαξης, καθώς και κάθε σχετική ενωσιακή και εθνική νομοθεσία, τα έγγραφα καθοδήγησης και τις ελάχιστες απαιτήσεις σε σχέση με την ασφάλεια των τροφίμων, των ζωοτροφών και των εργαζομένων. Η αξιολόγηση κινδύνου θα μπορούσε να βασιστεί σε εξέταση των διαθέσιμων επιστημονικών μελετών και δεδομένων.

Η αξιολόγηση κινδύνου συνίσταται στα ακόλουθα στοιχεία:

- α) αξιολόγηση των περιβαλλοντικών κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων όλων των ακόλουθων:
- i) επιβεβαίωση της φύσης των πηγών κινδύνου, συμπεριλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του προβλεπόμενου επιπέδου χωρίς επιπτώσεις,

- ii) αξιολόγηση της δυνητικής έκτασης της έκθεσης,
 - iii) χαρακτηρισμός των κινδύνων,
- β) αξιολόγηση των κινδύνων για την υγεία του ανθρώπου και των ζώων, συμπεριλαμβανομένων όλων των ακόλουθων:
- i) επιβεβαίωση της φύσης των πηγών κινδύνου, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της σχέσης δόσης-απόκρισης,
 - ii) αξιολόγηση της δυνητικής έκτασης της δόσης ή της έκθεσης,
 - iii) χαρακτηρισμός των κινδύνων.

Η αξιολόγηση κινδύνου μπορεί να διενεργείται με τη χρήση ποιοτικής ή ημιποσοτικής αξιολόγησης κινδύνου. Η ποσοτική αξιολόγηση κινδύνου χρησιμοποιείται όταν υπάρχουν επαρκή υποστηρικτικά δεδομένα ή σε έργα με ενδεχόμενο υψηλό κίνδυνο για το περιβάλλον ή τη δημόσια υγεία.

Οι ακόλουθες απαιτήσεις και υποχρεώσεις, τουλάχιστον, λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση κινδύνου:

- α) η απαίτηση μείωσης και πρόληψης της νιτρορύπανσης των υδάτων σύμφωνα με την οδηγία 91/676/ΕΟΚ,

- β) η υποχρέωση να πληρούν οι προστατευόμενες περιοχές για το νερό που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση τις απαιτήσεις της οδηγίας 98/83/EK,
- γ) η απαίτηση επίτευξης των περιβαλλοντικών στόχων που καθορίζονται στην οδηγία 2000/60/EK,
- δ) η απαίτηση πρόληψης της μόλυνσης των υπόγειων υδάτων σύμφωνα με την οδηγία 2006/118/EK,
- ε) η απαίτηση συμμόρφωσης με τα περιβαλλοντικά πρότυπα ποιότητας για ουσίες προτεραιότητας και ορισμένους άλλους ρύπους που καθορίζονται στην οδηγία 2008/105/EK,
- στ) η απαίτηση συμμόρφωσης με τα περιβαλλοντικά πρότυπα ποιότητας για ρύπους εθνικού ενδιαφέροντος, δηλαδή συγκεκριμένους ρύπους λεκάνης απορροής ποταμού, που ορίζονται στην οδηγία 2000/60/EK,
- ζ) η απαίτηση συμμόρφωσης με τα πρότυπα ποιότητας για τα νερά κολύμβησης που ορίζονται στην οδηγία 2006/7/EK,
- η) οι απαιτήσεις σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία, δυνάμει της οδηγίας 86/278/ΕΟΚ,

- θ) οι απαιτήσεις σχετικά με την υγιεινή των τροφίμων, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2004, και οι οδηγίες που παρέχονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με έγγραφο καθοδήγησης για την αντιμετώπιση μικροβιολογικών κινδύνων σε νωπά οπωροκηπευτικά στην πρωτογενή παραγωγή μέσω ορθών πρακτικών υγιεινής,
- ι) οι απαιτήσεις για την υγιεινή των ζωοτροφών, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 183/2005,
- ια) η απαίτηση να πληρούνται τα σχετικά μικροβιολογικά κριτήρια που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2073/2005,
- ιβ) οι απαιτήσεις σχετικά με τα μέγιστα επιτρεπτά επίπεδα για ορισμένες ουσίες οι οποίες επιμολύνουν τα τρόφιμα που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1881/2006,
- ιγ) οι απαιτήσεις σχετικά με τα ανώτατα όρια καταλοίπων φυτοφαρμάκων μέσα στα τρόφιμα και τις ζωοτροφές ή στην εξωτερική επιφάνειά τους που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 396/2005,
- ιδ) οι απαιτήσεις σχετικά με την υγεία των ζώων που καθορίζονται στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 και (ΕΕ) αριθ. 142/2011.

B) Όροι σχετικά με τις πρόσθετες απαιτήσεις

6. Εξέταση απαιτήσεων για την ποιότητα των υδάτων και την παρακολούθηση, συμπληρωματικών ή αυστηρότερων από εκείνες που ορίζονται στο παράρτημα Ι τμήμα 2, ή και τα δύο, όταν αυτό κρίνεται αναγκαίο και σκόπιμο για τη διασφάλιση επαρκούς προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου και των ζώων, ιδίως όταν υπάρχουν σαφή επιστημονικά στοιχεία ότι οι κίνδυνοι προέρχονται από ανακτημένο νερό και όχι από άλλες πηγές.

Ανάλογα με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των κινδύνων που αναφέρεται στο σημείο 5, οι πρόσθετες αυτές απαιτήσεις μπορούν, ιδίως, να αφορούν:

- α) βαρέα μέταλλα,
- β) βιοκτόνα,
- γ) υποπροϊόντα απολύμανσης,
- δ) φάρμακα,
- ε) άλλες ουσίες που αρχίζουν να προκαλούν ανησυχία, συμπεριλαμβανομένων των μικρορύπων και των μικροπλαστικών,
- στ) τη μικροβιακή αντοχή.

Γ) Προληπτικά μέτρα

7. Προσδιορισμός των προληπτικών μέτρων που έχουν ήδη ληφθεί ή που θα πρέπει να ληφθούν για να περιοριστούν οι κίνδυνοι, ώστε να μπορούν όλοι οι εντοπισθέντες κίνδυνοι να αντιμετωπιστούν επαρκώς. Ιδιαίτερη προσοχή δίνεται στα υδάτινα σώματα που χρησιμοποιούνται για την απόληψη νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση και στις σχετικές ζώνες ασφαλείας.

Αυτά τα προληπτικά μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν:

- α) έλεγχο πρόσβασης,
- β) πρόσθετα μέτρα απολύμανσης ή απομάκρυνσης ρύπων,
- γ) ειδική αρδευτική τεχνολογία για τον περιορισμό του κινδύνου σχηματισμού αερολυμάτων (π.χ. στάγδην άρδευση),
- δ) ειδικές απαιτήσεις για την άρδευση με καταιονισμό (π.χ. μέγιστη ταχύτητα ανέμου, αποστάσεις μεταξύ ψεκαστήρων και ευαίσθητων περιοχών),
- ε) ειδικές απαιτήσεις για γεωργικές εκτάσεις (π.χ. κλίση πρανούς, κορεσμός του εδαφικού νερού και καρστικές περιοχές),
- στ) μέτρα εξάλειψης παθογόνων πριν από τη συγκομιδή,
- ζ) καθορισμός ελάχιστων αποστάσεων ασφαλείας (π.χ. από επιφανειακά ύδατα, συμπεριλαμβανομένων πηγών για εκτρεφόμενα ζώα, ή δραστηριότητες όπως υδατοκαλλιέργεια, ιχθυοκαλλιέργεια, υδατοκαλλιέργεια οστρακοειδών, κολύμβηση και άλλες υδατικές δραστηριότητες),

- η) σηματοδότηση στις εγκαταστάσεις άρδευσης, όπου αναφέρεται ότι χρησιμοποιείται ανακτημένο νερό, ακατάλληλο προς πόση.

Ειδικά προληπτικά μέτρα τα οποία ενδέχεται να έχουν σημασία παρατίθενται στον πίνακα 1.

Πίνακας 1: Ειδικά προληπτικά μέτρα

Κατηγορία ποιότητας του νερού	Ειδικά προληπτικά μέτρα
A	– Οι χοίροι δεν πρέπει να εκτίθενται σε χορτονομές που έχουν αρδευτεί με ανακτημένο νερό, εκτός αν υπάρχουν επαρκή στοιχεία που να υποδεικνύουν ότι οι κίνδυνοι για μια συγκεκριμένη περίπτωση μπορούν να αντιμετωπιστούν.
B	– Απαγόρευση της συγκομιδής προϊόντων υγρών από άρδευση ή πεσμένων στο έδαφος. – Αποκλεισμός αγελάδων γαλακτοπαραγωγής σε γαλακτοφορία από βοσκότοπους μέχρι αυτοί να στεγνώσουν. – Οι χορτονομές πρέπει να είναι ξηρές ή σε σιλό πριν από τη συσκευασία. – Οι χοίροι δεν πρέπει να εκτίθενται σε χορτονομές που έχουν αρδευτεί με ανακτημένο νερό, εκτός αν υπάρχουν επαρκή στοιχεία που να υποδεικνύουν ότι οι κίνδυνοι για μια συγκεκριμένη περίπτωση μπορούν να αντιμετωπιστούν.
Γ	– Απαγόρευση της συγκομιδής προϊόντων υγρών από άρδευση ή πεσμένων στο έδαφος. – Αποκλεισμός των ζώων βοσκής από βοσκότοπο για πέντε ημέρες μετά την τελευταία άρδευση. – Οι χορτονομές πρέπει να είναι ξηρές ή σε σιλό πριν από τη συσκευασία. – Οι χοίροι δεν πρέπει να εκτίθενται σε χορτονομές που έχουν αρδευτεί με ανακτημένο νερό, εκτός αν υπάρχουν επαρκή στοιχεία που να υποδεικνύουν ότι οι κίνδυνοι για μια συγκεκριμένη περίπτωση μπορούν να αντιμετωπιστούν.
Δ	– Απαγόρευση της συγκομιδής προϊόντων υγρών από άρδευση ή πεσμένων στο έδαφος.

8. Κατάλληλα συστήματα και διαδικασίες ελέγχου της ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης της παρακολούθησης του ανακτημένου νερού για τις σχετικές παραμέτρους, καθώς και κατάλληλα προγράμματα συντήρησης του εξοπλισμού.

Συνιστάται στον φορέα λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης να δημιουργεί και να διατηρεί σύστημα διαχείρισης της ποιότητας, πιστοποιημένο σύμφωνα με το πρότυπο ISO 9001 ή ισοδύναμο.
9. Συστήματα περιβαλλοντικής παρακολούθησης ώστε να διασφαλιστεί ότι παρέχεται ανατροφοδότηση από την παρακολούθηση και ότι όλες οι διεργασίες και διαδικασίες επικυρώνονται και τεκμηριώνονται κατάλληλα.
10. Κατάλληλα συστήματα για τη διαχείριση συμβάντων και καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών για την κατάλληλη ενημέρωση όλων των εμπλεκόμενων μερών για παρόμοιες περιπτώσεις και τακτική ενημέρωση του σχεδίου αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης.

Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να χρησιμοποιούν τις υφιστάμενες διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές ή πρότυπα, όπως τις ISO 20426:2018 Κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση και τη διαχείριση κινδύνων για την υγεία για την επαναχρησιμοποίηση μη πόσιμου νερού, τις ISO 16075:2015 Κατευθυντήριες γραμμές για τη χρήση λυμάτων που έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία για έργα άρδευσης ή άλλα ισοδύναμα πρότυπα που είναι αποδεκτά σε διεθνές επίπεδο ή κατευθυντήριες γραμμές της ΠΟΥ, ως μέσα για τον συστηματικό εντοπισμό πηγών κινδύνου, την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων, με βάση προσέγγιση προτεραιότητας που εφαρμόζεται σε ολόκληρη την αλυσίδα (επεξεργασία των αστικών λυμάτων προς επαναχρησιμοποίηση, διανομή και χρήση για γεωργική άρδευση, έλεγχος των επιπτώσεων) και συγκεκριμένη αξιολόγηση του κινδύνου επί τόπου.

11. Μέριμνα για τη θέσπιση μηχανισμών συντονισμού μεταξύ των διάφορων φορέων, ώστε να διασφαλίζεται η ασφαλής παραγωγή και χρήση του ανακτημένου νερού.
